

Lasciate ogni sperantia voi che intrate in scoala
berzeviczyiana!

Dante.

ANUNȚ.

Sub titlul

„Tertia, trăsături critice de pe viața Românilor transilvăneni“

— și drept completare a scrierilor mele „Reunirea“ și „Almanachul S. Nicolae“ —

va apărea la începutul lunii Octobrie a. c. un nou studiu de aceeași estensiune, circa 200 pag. 8° mare.

După esperințele făcute cu aceste cărți, cari s'au desfăcut, dar prețul lor a ramas prin busunarele unor conștiențioși (?) librari, prietini și colegi; — noaua scriere se va tipări **numai într'un tiragiu restrins** și se va trimite **numai abonenților**. În chipul acesta însă mi se face cu putință, ca se trimit aceasta carte **francată** numai pe prețul jumătate, adecă cu 2 coroane de esemplar, dând colectanților și dela 5 esemplare unul rabat.

Rog deci On. Public român, se aboneze la aceasta scriere prin asignarea prețului la adresa mea de mai jos.

Totodată — în urma unor svonuri împrăsciate cu rea credință — aflu de lipsă a con-stata, că cărțile mele nu sunt nici **oprite**, nici **total epuizate**, mai am din fie-care câte 150 es. și astfel ori-cine le poate comanda direct la mine cu prețul scăzut à 2 oor.

Și fiindcă în anumite cercuri se manifestă și **oare-care timiditate** la procurarea acestor cărți, observ că ele se pot comanda ușor pe o adresă fictivă **post-restante**.

Sibiu, 15 Maiu 1904.

Prot. N. Manegățiu.

CALICUL

humor și satiră.

Apare la prima fiecărei luni în Sibiiu.

Abonamentul: Pentru Austro-Ungaria pe an 6 cor., pe $\frac{1}{2}$ an 3 cor., pentru România pe an 7 lei, pe $\frac{1}{2}$ an 3-50 lei. Inserțiuni: De un șir petit 12 fil.
Abonamentele, manuscrisurile, inseratele etc. se adresează la: Redacțiunea Calicului în Sibiiu (Nagyszeben).

Traduceri calicești din autori clasici.

Ad Calendas graecas:

Când activiștii vor căpeta minte!

Audiatur et altera pars: Biblioteca Centrală / Central University Library Cluj

Întrebați nevasta când vrei să iubești pe alta!

Aut Caesar aut nihil:

Ori Caesar ori Ciorogar literar!

Beatus ille qui procul negotiis:

Fericit celce ajunge popă militar!

Beati possidentes:

Hodiniți așteaptă iarna cei-ce au bundă!

Bis dat qui cito dat:

Până ce sgârcitul îți dă odată mori de două-ori de foame!

Concordia discors:

Concordia-i descordată!

Ceterum censeo nationes delendas esse, zice Dionisie Bánffy.

Altcum eu cred, că nu e consult să ne tăiem cloamba de sub picioare! — traduce Stefan Tisza.

Darea de seamă a deputatului Dr. Vlad la Dobra.

Dr. Vlad și-a tras la Dobra cu stăpânii sei despre munca sa de un an în dieta țării socoteala, și și-a primit simbria: *Recunoștința generală*.

El n'a cerut recunoștință.

Lui i s'a dat recunoștința, pentru-că o-a meritat.

Recunoștința dată pentru merite e hrana sufletelor mari.

Dobre!

Patrusute deputați ca Dr. Vlad în dieta țării, și Zoltan-Lengyelii umplu tufele.

Dobre!

Om politic se arată a fi Dr. Vlad. Pe teoria sa despre învățarea *pasiviștilor înnotatul pe uscat*, poate lua patentă.

Una însă se poarte grija Dr. Vlad: *Nu cumva activiștii se se înecă ca țiganul la mal*.

Teoria în politică n'are sens.

Om politic singur acela e, care, fără teorii, în anumite casuri produce prin activitatea sa în cadrul posibilității cele mai mari rezultate.

În astă privință darea de seamă a deputatului Dr. Vlad nu se deosebește de darea de seamă a egumenului dela mânăstirea Cozia.

Odinioară egumenul mânăstirei Cozia, un absolvent al academiei de pictură dela Nicola, a așternut maimarilor sei următoarea dare de seamă despre activitatea sa anuală:

Dare de seamă.

În anul trecut am sevârșit următoare lucrări:

1. La calul Sfântului George am bătut potcoave nouă, și coada bălaorului o-am făcut mai lungă.
2. Am ascuțit coasa Sfântului Haralambie.

3. La carul de foc al Sfântului Ilie am acățat o căroae pentru cărbuni.
4. Boului, care se uită preste umerii evangelistului Luca, i-am îndreptat coarnele.
5. Aripile arhanghelului Mihail de nou le-am spoit cu lac.
6. La icoana „Iadului“ pe toți dracii i-am înegrit potrivit etc.

Carne de măgar.

Ministrul de comers al Ungarii a încuviințat pentru comitatul Budapeșta vânzarea cârnii de măgar în anumite măcelării, precum și fabricarea de cârnați, salamă, și tot felul de afumături din atare carne.

Se vede, că în comitatul reședinței regale măgarii s'au înmulțit în atare măsură, încât trebe loviți în cap, și făcut carne, cârnați, salamă etc. din ei.

Aflând asta, cei 9 deputați români din partida liberală au întrevenit la ministrul de comers cu cererea, ca și în cercurile lor de alegere să se încuviințeze vânzarea cârnii de măgar în măcelării.

Ministrul, în princip, s'a dechiarat, că e gata a împlini cererea deputaților. I-a făcut însă atenți la pericolul realegerii lor în parlament, dacă în cercurile lor de alegere de acum s'ar începe cu pălirea măgarilor în cap, și facerea de carne din ei.

După întroducerea reformei scolare alui Berzeviczy — a adaos ministrul — măgarii în toată țeara se vor înmulți, și atunci în toată comitatele se vor înființa măcelării de carne de măgar.

Reforma învățământului poporal.

Ministrul Berzeviczy	Și astfel de ablegați
Mereu bate pintenî	Și astfel de deputați
Pe noi a ne ungurî	Vom trimite șeptezeci
Căci — precum zice	Grași ca și nește berbeci.
[Bámffy —	Estia apoi, Berzeviczy,
Dacă nu ne-am ungurî	Când și-or bate pintenii
Ci ca Români de-am trăi,	Pe mosaicul dietii
Ungurii s'ar prăbuși,	Știu că toți veți înlemni,
Ungaria s'ar topi,	Și nu veți mai îndrăzni
De aceea Berzeviczy	Ca și lui Vlad a striga:
Mereu bate pintenî	„Mârș ki de aci vad oláh!
Și crîșnește cu dinții,	Ei vor fi oameni leali,
Ba ne-ar rupe cu dênșii	Deputați naționali
Dacă nu ne-om ungurî.	Aleși toți ca pe sprânceană
Bun! Jupân Berzeviczy	Mai mulți popi, a bună
Poți tot bate pintenii,	[seamă,
Poți a-ți ascuți dinții	Ca voi negreșit se credeți
Că pe noi nu ni-ncolți	De lucru cu popi c'aveți.
Chiar de te-ar chema Bámffy!	Spre acel scop Demianul
Că, să vezi Măria ta,	Vom zice că e Daiantul
Ne-am descebelit mintea	Ear din Popa „Calicul“
Și știm și noi atâta	Vom face pe Pușcariul
De voi a ne apëra.	Știți, pe archimandritul;
Mai întâiu și-ntâiu de toate	Din Isac facem pe Mangra
Valahiceștile gloate	Din Dr. Farkas pe Bunea,
Le-om aduna la olaltă	Din civili necredincioși
Colo-n Cetatea de Baltă,	I-i-om face popi cuvioși
Și-om decide, zeu decide	Cu reverenzi și cu barbă
Colo la Peșta a trimite	Cum sunt preoții de treabă
Deputați și ablegați	În Peșta cini i-a vedea
Români neași și curați	Va striga cât va putea:
Cum e bună oara Vlad	Ui, Românii din Ardeal
Nu Deșirati din Arad,	Cum ne fac acum craval

Că-n dietă cleru-l trimit,
 Cler unit și neunit
 Cum nu s'a mai pomenit
 De când dieta s'a croit!
 Apoi ești domni deputați
 Cu bărbi și reverendați
 În dietă când vor intra
 Berzeviczy va-ngheța,
 Bánffy reu va sughița
 Ear Tisza va strănuta
 Și nimeni nu-i va striga:
 Se trăești, măria ta!
 Ear ei când vor glăsui
 Nime-ni nu va îndrășni
 Ca și lui Vlad a striga
 Márş ki de aici vad oláh!
 Că ei toți vor fi de o mamă
 De o făptură și de o samă,
 Toți vor sta umăr la umăr
 Și vor fi și mulți la număr,
 Mulți ca valurile mării,
 Mulți ca ghiarële muștrării,
 Și toți vor fi tot p'un gând
 Și vor glăsui pe rând
 Cum că noi ne-npotrivim
 Și-n veci nu ne ungurim.
 Ear atunci Berzeviczy
 Și cu ceilalți ministri
 Dacă totuși ar voi
 Cu silă a ne sili
 Școalele a le unguri
 Ei vor răspunde în cor
 După gustul tuturor
 Tutoilor Românilor:
 Domnilor ministrilor

De aveți poftă, de aveți dor
 Pe noi a ne unguri
 Cu ajutorul scolii
 Atunci face-ți-ve scoale
 C'a noastre le lăsăm goale,
 Nici dascăli nu mai plătim
 Nici școale nu mai zidim
 Ba și celi, care az sunt
 Le ruinăm la pământ.
 Atunci apoi vom vedea
 Școală voi unde-ți ținea,
 Dascăli voi unde-ți avea,
 Atâța câți v'or lipsi
 Pe Români a precopsi
 Id est: spre a-i unguri!
 Și noi una toți vom sta,
 Cu un glas vom votisa
 Că plata cea dascălească
 Se o dăm popii s'o pască
 Pentru ea s'afuriscă
 Pe ministri mari și mici
 Cari se mestecă aici
 Chiar și-n școalele sătești
 Unde — poți se socotești —
 Torpile și dinamită
 Nici dracul nu mai fabrică.
 Asta-i, după a mea părere
 Unica dreaptă cărare
 Pre care noi purcezind
 Ne putem afla curind
 În plăcuta poziție
 Se cântăm cu bucurie:
 „Am avut și n'am avut
 Am trăit cum am putut
 Dela nime n'am cerut.“

Tânguirea ex-vlădicului Mangra.

Vai, ce tristă întâmplare
 Că nutrii firmă sperare
 Să ajung și eu om mare
 Să privesc cu îngâmfare
 Preste lumea asta mare;
 Și precând eram sigur
 Că vlădic voi fi singur
 În Aradul cel pompos
 Sperarea mă lăsa jos!

Vai și mult m'am fost
 [luptat,

Și mult am fost asudat
 Voturi pân' mi-am adunat
 Când colo cad ca din nor
 Ca ori care muritor
 Și-mi cad planurile-n baltă
 Cu sperări preste olaltă!

Vai, și-acum când mă
 [gândesc

Cum puteam eu se trăesc
 Ca vlădică la Arad
 Șiroae de lacrimi cad
 Din ochii mei cuvioși
 Preste barba-mi cu peri roși.

Când mitra îmi vine-n
 [minte

Și călduț ele plăcinte
 În urdă învăluite
 Ce așteaptă p'un vlădică,
 Inima mi se despică
 De nu pot zice nimică!
 Ear la cărje când gândesc
 Și la traiul boeresc

Atunci sughiț și suspin
 Și-mi vine se iau venin
 Se scap de acesta chin!

Vai, și cum mi-am fost
 [propus

Să pun sus și tot mai sus
 Pe cei ce mă ajutară
 Cu abilitate rară,
 Voturi de mi-am adunat
 Să merg vlădic la Arad!

Ear azi vai și-amar
 [de mine

Mi-e milă și mi-e rușine,
 Pe ei nu-i pot ajuta
 Și pe mine tot așa!

Fie dar de-nvătătură

Proclata mea căzătură
 Și nu zică nimeni „hop“
 Pân' nu s'a vedea în joc!

Bunilor mei partizani

Le zic: vivat, la mulți ani
 Fi-ți voioși și fericiți,
 Dar nu vă călugăriți
 Cu gândul la vlădicie,
 Ci o lăsați în pustie;
 Mai bin' vă căsătoriți
 Și pământul stăpâniți!

Eu de voi mă despărțesc

Ca Osman-pașa turcesc
 De falnică trupa lui,
 Și mă duc pustiului;
 Chiar mâni plec în mănăstire
 De mini nu vă-ți avea știre

Păn' s'a goli — cum	„Vlădicie și muere
[doresc —	Nu-i om prost cela ce cere!“
Vre un scaun vlădicesc	Atuncea apoi — văzi
Ori unul metropolesc.	[bine —
Atunci ear voiu apărea	Voi vă-ți votiza cu mine
Și norocu-mi voiu cerca	Că doară dreaptă-i zicala:
Să se umplă scriptura:	„Una-i cânele cu coada!“

Apponyi—Bánffy—Tisza, sau alianța triplă în cheștia listei civile.

(O gâcitoare.)

Odinioară trei țigani s'au întovărășit să fure slănina unui sas, și s'o împărțiască între sine. Unul s'a băgat seara la sas în odaie și l'a ținut de vorbă, al doilea s'a urcat în pod și a pogorit slănina, al triilea a păzit la poartă.

Găci cum a chiebat pe cel din odaie, și pe cel din pod? . . . p'al triilea știu eu cum îl chiamă!

Avansare.

Dionisie Bánffy, din cetățan de onoare al cetății Agram, a avansat la rangul unui cetățan de rușine.

Scrisoare din Tohanul cel vechiu către Calicul cel nou.

Vestitul Moise Brumboi	Care-s la mustațe rași,
Popa din sat dela noi	Cu mânil-ncruciașate
Când fu pe la foia verde	Pe burta fără păcate,
Nime-n Tohan nu-l mai vede	Percurge el strada vămii
Că-și ia crâșnicul cu sine	De ris și ocară lumii.
Și pleacă fără rușine	Papistașii zic vobișcum
De cantor tovărășit	Ear Brumboi în mez de drum
Până-n Brașov preste rît	Cântă pe nas: amen, amen,
Acolo sfită îmbracă	Și clipește din ochi țapăn
Și dă ajutor de clacă	Semn c'ar bea, ori a beut
La popii cei papistași	Spir din ulcică de lut.
Care toți sunt tunși și rași;	Deci tu, domnule Calic,
Acolo popa Brumboi	Te rog se predici un pic
Ca măgarul după oi	Popii din sat dela noi,
Merge cu mărunței pași	Reverendului Brumboi.
După popii papistași,	

Neunirea cu Unirea.

În conglăsuire vrednică de reunire strigă Telegraful Roman și Unirea: *Se ne încuem cele 4000 scoali confesionale, și Berzeviczyi se-și facă scoli.*

Amëndouë foile anticonfesionale au uitat însă să facă adaosul consecvent: *Și pe cei 6000 dascăli confesionali se-i acățăm la fum.*

Predica Calicului adresată popii Brumboi.

<p>Prea cucernice părinte, Om întreg și om cu minte, Om cu gândul la plăcinte Și cu capu-'n pălărie Fă bine urmează-mi mie: Nu umbla cu papistașii Mai bine-ntetește pașii La bisericuța ta Că azi-mâni samă-ți vei da În lume cât ai trăit Oare cum foc ai popit? Prea cucernice Brumboi, Popa din sat dela voi Stii cum cânta Eminescu După ce părăsi Blaju: „Cine a-ndrăgit streinii Mâncaiar inima câinii, Mâncaiar casa pustiea Și neamul nimerniciea?“ Au vrei, părinte Brumboi Se fi azin între oi Când poți fi cioban fruntaș Și-n Tohan, și în oraș! Rău destul, popă Brumboi, Că nu stai în sat la voi Se-ți vezi tu de slujba ta Se nu cutrieri strada Ca un nevoiaș calic După popa catolic! Doar ți-a apromis ceva? Atunci se știi că ți-a da</p>	<p>Când tu popă-i număra Toți perii din barba ta Dar și atunci pe gând a sta Se-și țină oare vorba, Ori se-ți arate ușa? Altcum, tu pater Brumboi Dacă tocmai vrei și voi Se-ți faci cinul de rușine Atunci urmează cu bine, Urmează până la fine Ceea ce ai început Că doară vas ești de lut Plin de duch și adevăr, Rade barbă, tunde păr, Fă-te, din popă unit, Fă-te pater iesuit Urmaș lui Igraț Loiola Și predică ca acela: Scopul sfințește mijloacele Aleluia, Tunde-ți Brumboi din barbă [floacele Aleluia Ori le tunde, ori le smulge Aleluia Ori pune-te și le aprinde Aleluia Se te cunoască lumea Aleluia Că ești urmaș lui Loiola Aleluia!</p>
--	--

Sus Marcule!

Dina, dina, dina, da,
Dina-dina-da!

Marcule cu urechi mari
Joacă-n prima Măsăleri,
Joacă bine și-ndesat
N'ai grije de asudat,
C'o leacă de-i asuda
Bună plată-i căpăta.

Mărçuțule i-a-ți curagiu
Și mai întâiu mergi la Blaj

Unde-i juca țarina
De mână cu „Unirea“.

Hop, că cocoana „Unire“
Uniților dă de știre
Că dinții i-au sterpezit
Dup' alui Vlad isprăvit
Și bucuroas'ar întra
În dietăși dumnia sa

Și cu ea-ntreagă ceata
De greci, poléci și jidani
Sălășluiți de mulți ani
Pe strada plăcintelor
Din Piscul Têrnavelor.

Din politicii de aci
Sinnberger și Smigelschi
Mendel, Domșa, Onișor
Vor juca într'un picior
Pe sub ciuru-ți rotogol
Numai deputați se fie
Că lumea-ntreagă se știe
Că ei nu sunt pasiviști
Ci-s grozav de activiști
Merg la Peșta, gură fac
Poartă frac și poartă clac,
Strîng diurne, fac țigări,
Stau la taifas cu muieri
Și patria fericesc
Cu al lor tact politicesc;
Ear din dietă dacă doară
I-ar mâna frumos afară
Ca pe Vlad: „Márș ki oláh“
Atunci ei vor suspina
Și cu glas lin vor striga
Fie, Tisza, voia ta
Și la Blaj ca și la Pește
Apoi: Doamne miluește!

Jucând tu Mărcuț prin Blaj
Cu domnii plini de curagiu
Care vreau activitate
Descântă-le de pe carte:

Domnilor einștiților
Domnilor sfătoșilor,
Vreți serios ca se fiți
Activiști desăvêrșiți?
Bun! Atunci în tâiu de toate
Dați semn de activitate
Colo la voi acăsucă,
Las pe alții să se ducă
Sus la Peșta unde Tisza
Împărțește dreptatea.
Voi pe obras vă spălați,
Pe Mendel îl botezați
Pe Sinnberger convertiți
Pe Onișor canoniți
De ce nu-i cum fu odată
Bată-l tămăia se-l bată?!

Apoi, Mărcuț dumnia ta
Descântă lui chir Domșa:
Care are „Unirea“,
Zi-i: Jupâne redactor
Eu te rog cu mare dor
Spune la ceata popească
Pe uniți se canonească
În toată luna odată
De vor plată și resplată
Că păgânii neuniți
Num' odată-s canoniți
Într'un an, dar astădată
Sunt canoniți cum e dată.

Din Blaj, Mărcuț dumniata,
Dute oblu la Gherla
Unde un an poți juca

Cu-atâta Măria sa
 Ce prin Cherla vei afla;
 C'acolo ori ce cleric
 Cum e mutul mai voinic
 Rîvnește se-i pupi mâna
 Și se-i zici Măria ta;
 Așa-i p'acolo moda
 Bată-o pârdalnica!
 Dacă-n Gherla vei intra
 Și tu-i fi „Măria ta“
 Dacă smerit te-i purta
 Și la toți mâna-i pupa
 Și pe toți vei tămâia
 Cum e acolo moda,
 Și barba îți vei tăia
 Se semeni a papistaș,
 Atunci capeti papricas;
 Ear barba de nu-ți vei rade
 Se fi paiat cum se cade
 Lesne poți cădea-n belea
 Se te usture pielea.
 Apoi, de vrei vr'un favor
 Din mila Mărilor
 Cântă-le cu accent rar
 Vre un calvinesc Zsoltar,
 Și în loc de polileu
 Vre un hymnus milleneu
 Și în loc de vr'un condac
 „Isten áld meg a magyart“;
 Atunci poți se fi sigur
 Că nu-i mai juca sub ciur,
 Că te-or pune canonic
 Ori vre-un pleban catolic.
 Dar de-i cânta românește

Vai și amar de a tale clește,
 Ți-or scoate dinții din gură
 Se nu poți mânca prescură
 Apoi Mărcuț, puiule,
 De nu ști zsoldarele
 Vei întelni un jidan
 Un anumit chir Berán
 Ce-nvață pe clericuși
 Și pe cei preparanduși
 El te-a învăța Zsoltarul
 Ear vlădica-ți va da darul
 De vei putea dăscăli
 Ba doară chiar și popi
 Precum cer iesuiții.
 Vezi bine, nu poți pofti
 Se ai darul popii
 Până nu-i ști pildui
 Șematismul letinește
 Precum se duculnește,
 Cum în Gherla moda este.
 Dacă înse îl vei ști
 Asigurat poți se fi
 Că se-implinește al teu dor:
 Vei fi *administrator*
 Ori *vici-administrator*
 Dar paroch — se erți Mărcuț
 Nu vei fi, că cei mai mulți
 Preoți din acest ținut
 Stau tot *vici* cât de mult
 Unii de ani patruzeci
 Și parochi n'or fi în veci
 Că-n diecesa Gherlii
 Nu sunt parochi ci *vici*.
 Astfel acolo affi

În loc de parochi *vici*
 În loc de protopop^r *vici*
 În loc de cantori tot *vici*;
Vici-n sus și vici-n jos
Vici pun în loc de sos,
Vici în loc de prescură
 Tot *vici* scot toți din gură.
 Astfel și tu Marcule
 Vei fi *vici* puiule,
 Și ca *vici* poți trăi
 Până ceasul ți-a veni
 Se devi *vici*-pământ
 Se mergi în *vici*-mormânt.
 Dar fiind tu în Gherla
 Descântă Mărcuț așa:
 Prea cinstite hopiscop
 Și voi canonici din loc,
 N'a venit vremea și ceasul
 Prorocite de prorocul
 Care zice: Veni-va
 Ceasul și vremea-aceea
 Când domnul va cuvânta
 Cu norodu-n graiul lui
 Și gura norodului
 Pre domnul va lăuda
 Tot în dulce limba sa?
 Dacă nu: faceți se viie
 Promisa împărăție
 Când nime din cei de aci
 Nu va fi mai mult „*vici*“
 Ci va fi ceva întreg
 Cu graiu care-l înțeleg
 Moșnegii și babele,
 Feciorii și fetele.

Dacă îns'a venit ceasul
 Cel prorocit de prorocul,
 Scoateți limbele streine
 Din frageda tinerime
 Dați-le limba mămăească
 Și titulă omenească;
 Păstrați pentru voi Zsoltarul
 Și pe „*vici*“ favoritul;
 Fiți voi tot *vici-vlădici*
Plusquam vici canonici,
Vici-administratori
Vici dascăli — profesori
Și vici în prostii doctori
 Dar preoții de pe sate
 Las se fie cum se cade:
Parochi cei cu parochii
Capelani cei din filii
 Cum au fost ei din vecie
 Și cum vrem în veci se fie!
 Apoi domnilor doctori
 Stergeți p'administratori
 Ștergeți și-i înlocuiți
 Tot cu protopopi cinstiți
 Că-n contractul de „unire“
 Nice dracul n'are știre
 De „administratori“ și „*vici*“
 Și de astfel de prîculeci
 Ba nici chiar de canonici;
 Acolo aflăm *vlădici*
 Și aflăm cucernici *popi*
 Și înțelepți *protopopi*;
 Tot contractul de „unire“
 Nici de *filii* n'are știre
 Nici de preoți tunși și rași

Ca și de potop remași.	Și de acum până-n vecie.
Ear contractul ăla zice:	Amin Doamne slavă ție!
Vlădica de ar face price	La Hopiscop bucurie,
Și n'ar ținea ponturile	La canonici veselie
(Bate mi-l'ar posturile)	Fata popii — a mea să fie!
Contractul n'are tărie	
Asta poftim să se știe	<i>Dr. Zeno.</i>

Noutăți cârpite.

Stefan cel Mare a zis: Mămăliga e mai bună cu foame! — Berzeviczy cel Mic zice: Mămăliga e și mai bună cu limba maghiară!

* * *

Următorii regimentului confiniar romano-banatic Nr. 13 (apoi să nu crezi în pechiu) sau așanumiții *grdnitieri împăduriti*, cu nou alesul lor președinte se pot băga acum în tufe!

* * *

Dr. Vlad, vorbind în dieta țerii, nu primește budgetul, pentru că nu-i place de Tisza; condeputații săi români, tăcând, rod în cucuruzul lui Tisza la budget!

* * *

Episcopii Dr. Radu dela Oradea-mare, și Dr. Hossu dela Lugos își păzesc turma la *Stâna de Vale*, în munții Bihorului!

* * *

Cluj-Mănăsturul — zice Rêvașul — în 10 ani, decând s'a *unit* cu Clujul, din 3 cârciume a avansat la 29.

În fața acestui progres — așa se povestește — Mâneguț a renunțat reunirea dorită!

Urzică Scandalografescu.

BCC Cluj, Central University Library Cluj

În Ungaria modernă „*politică*“ se numește arta de a ruina statul, și pe sine.

Dovadă e trecutul Ungarii din 1867 până azi.

Caute așa-numita rasă alcătuitoare de stat, guvernată de parlamentul din Budapalestina, cât datorea statul acum 37 ani, și cât datorește azi? Câte moșii aveau atunci aristocrației și gentrii maghiari, și câte au azi? — Cât datoreau singuraticii în anul nașterii dualismului, și cât datoresc azi? — Câtă dare plăteau supușii statului, și câtă plătesc azi? Numere câți maghiari, câți locuitori bastinași au emigrat din Ungaria în America și alte țeri, și câți ovrei din întreagă lumea s'au așezat în Ungaria? etc. etc.

Calculeze răsă alcătuitoare de stat, câți legislatori din parlamentul țerii și alți fabricanți de politică s'au sinucis, au ajuns la sapa de lemn, au luat lumea-n cap? etc. etc.

Răspunsul la aceste întrebări născute d'un trecut de 37 ani alcătuește oglinda schimbării la față a Ungarii de azi. Și cel-ce uitându-se în această oglindă nu vine la cunoștința de sine, acela-i: „Mopperli perduto“ din Lumpați-Vagabundus!

Un atare Mopperli-perduto e baronul Dionisie Bánffy, care dechiară Austrii, Croații, naționalităților, și regimului actual de guvernare răsboiu.

De unde se-și ia însă baronul Dionisie Bánffy armată recerută la purtarea atâtor răsboie? Doar din Ciangăii reîmpatriați sub sunetele bandelor țigănești de muzică, și cu lacrim în ochi întorși de unde au venit? Sau din Sécuii fugiți în Românie, ori din Maghiarii emigrați dela nașterea dualismului încoaci în America?

Timpurile lui: „Dă cu Bánffy“, au trecut, ca Alba din povește dealul! Mai bine ai face D-ta domnule Bánffy să te bați / cu ovreii, vecari în mereu te îmbeată cu ideea de stat maghiar, ear statul în realitate și-l rezervă pentru sine. Sau, dacă ești chiar atât de râncaciu, batete cu taurii spanioli — nu cu Gyémánt, Betyár și Rigó — în arena de luptă din Budapeșta.

Noi Români din Ungaria, neavând stat, când facem politică ne ruinăm pe noi înșine. Dovadă ne e politica vechilor tribuniști, și ne va fi aceea a nouilor tribuniști.

Prea mult s'a făcut la noi politică pentru pânea de toate zilele. Cel-ce însă n'are ce mânca, acela lasă politica, mai bine inghită gol de post, că mai bune serviții face națiunii sale.

Nu cel-ce strigă mai tare e politic mai mare. Dovadă ne e era memorandumului, din care am putut învăța, că în politică e ca și în natură: Cele mai proaste dobitoace fac cea mai mare gălăgie!

Noi puțini oameni adevărat politici avem. Înțeleg indivizi cari pentru alții sunt înțelepți. La noi cei poli-

ticoși fac politica, adecă indivizi, cari pentru sine sunt înțelepți.

Atari politici, în majoritate fiind la noi, e lucru natural, că azi politica noastră întru nimica nu se deosebește de ovreul cel rătăcit.

În stările de azi cea mai nimerită politică pentru noi e, să urmăm zisa lui Ovid: „*Beatus ille qui procul negotiis paterna rura bubus exertet suis*“, sau pe românește: „Departa de politică să ne vedem de trebșoarele noastre!“

Telegraful Roman și alți politicoși cu vederi de lungimea nasului facă politică activistă până ce vor ieși cu ea prin căciulă.

În masele poporului nostru a străbătut, și tot mai tare se întărește convingerea că: Medicină, nu otravă tribunistă, e sfatul, ce Dr. Á. Mocsony dă poporului seu!

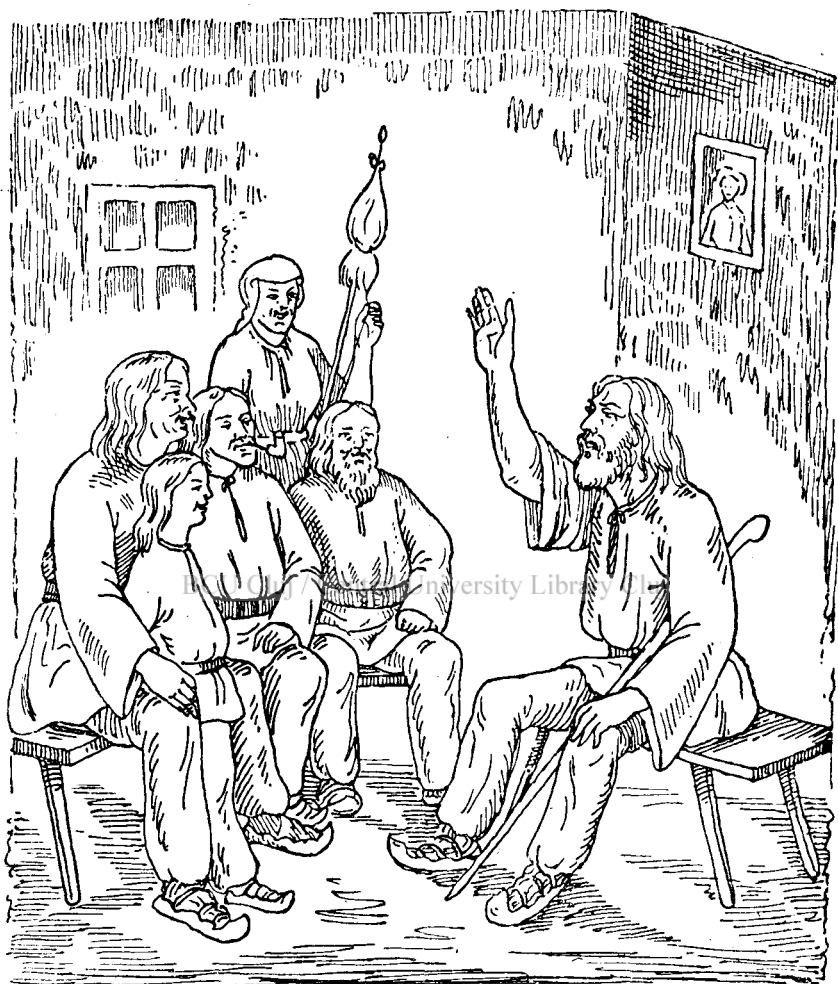
Politică activă se facem noi în biserică: Să ne îngrijim de păstrarea credinței strămoșești.

Cel mai mare pericol pentru noi e politică latentă, care după cum se exprimă Liga culturală tentează la înglobarea biserecii unite în bisereca catolică. Am însă speranța, că se vor afla oameni cu ochii în patrii, cari vor striga Dr. Laurianilor: *Videant consules!*

O întrebare cu mușca pe căciulă.

Pentru ce regele Ungarii nu tractează cu supușii sei români, cum împăratul Austrii tractează cu Românii din Bucovina?

Stan Pătitul.

Trei tovarăși în hoții și-au petrecut odinioară noaptea în cărciuma lui Spiridon Craioveanu din Râmnicul-Vâlciu, cu care de mult timp țineau legături de intimă prietenie.

La miezul nopții cei trei tovarăși în hoții au predat lui Spiridon o pungă cu 2000 galbeni zicând: Punga asta cu 2000 galbeni e averea noastră la toți trei. Noi plecăm la târgul din Argeș, și până ne vom întoarce

Înapoi să nio păstrezezi. — Noi în tine avem toată încrederea.

Cu astă întocmire hoții își iau noapte bună, și pleacă după câștigul îndatinat.

A triia zi unul din cei trei tovarăși se întoarce la Spiridon, și cere punga cu galbenii zicând, că-n Argiș au făcut cumpărari mai mari decât banii, ce au dus cu sine ajung.

Spiridon îi dă pungă cu galbenii, ear acesta pleacă în lumea largă, fără se mai dea față cu tovarășii sei.

La 8 zile ceilalți doi tovarăși se prezintă la Spiridon, și cer punga cu galbenii. Spiridon le spune, că a dat punga tovarășului lor Dinu, care ca trimis al lor i-a comunicat, că nu ve ajung banii pentru cumpărările făcute în târgul Argeșului.

Din cauza asta între Spiridon și cei doi tovarăși se naște proces.

Spiridon, din motive de necapacitate a avocatului seu perde procesul în prima instanță, și se de judecă la plățirea celor 2000 galbeni.

Spiridon povestind întâmplarea unor călători transilvaneni, cari în ziua publicării sentinței aduse de prima instanță se aflau în curciumă lui, unul din aceștea, isteț cum era, îi zice: Dumneata se apelezi procesul.

Ți s'a făcut mare nedreptate în prima instanță. Iați un alt avocat, și-i spune să susție în apelațiune, că punga cu 2000 galbeni se află la dumniata, și când toți trei tovarășii, cari ți-au predat punga ca o avere comună spre păstrare, se vor presenta, ești gata se le-o predai, și nu poți fi obligat se dai la doi ceea-ce trei ți-au predat în păstrare.

Spiridon așa a făcut și a câștigat procesul.

Acest proces dovedește, că mintea sănătoasă n'are lipsă de titlul: Doctor în drepturi!

Cocoana Gurădulce.

Câț, că voi nu mâncați lapte de castraveți!

D'un timp oare-care Gazeta Transilvaniei laudă cu multă stăruință laptele de castraveți susținând, că întrebuințarea lui face să dispară în câteva zile de pe obraz pistrii, sgrăbunțe și alte boale de piele, netezește încrețiturile și împrumută feței un teint alb, tineresc fără se schimbe pielea. — Câț!

Nu știu dacă Gazeta Transilvaniei a făcut însuși întrebuințare de laptele de castraveți, și din proprie experiență îi laudă însușirile fenomenale. Atâta fără în-doiala stă, că simpla publicare despre admirabilele însușiri ale laptelui de castraveți, la multe fete și femei a

potențat nebunia îngrijirii de frumsețea lor până la înălțimea unui balamuc cu șapte caturi. — Cât!

Îndată după lățirea vestei despre puterea productivă de frumsețe a laptelui de castraveți, în toate piețele din țeară, castraveții s'au urcat în preț.

În Sibiiu așa-numita „alianța triplă“, o societate de neveste, organizată pentru cultivarea dragostei vagabunde, a cumpărat într'o zi toți castraveții din piață, și știind că laptele se mulge, a început să mulgă la castraveți. Zădarnică le-a fost însă obositoarea muncă — castraveții n'au dat lapte. Cât!

Cu toate este alianța triplă n'a perdut speranța de reușire. A pus castraveții la murătoare, și după ce se vor înăcri, va mai încerca odată cu mulsul. Cât!

În Brașov o șiscă bătrână cât Alba, cu care s'a brăzdat Oltul, dar cochetă încă ca mireasa țiganului spoită pe obraz cu făină de cărămidă, cumpărânduși și ea un castravete s'a apucat de muls. Vezând însă, că doar în urma secetai din estan, nu dă lapte, l'a strivit, și cu mustul ieșit s'a uns pe față. În urmarea asta obrazul ei a primit culoarea straiului de broască, s'a unflat cimpoi, și a trimis după medic. Cât!

Și-n Blaj s'au apucat damele de mulsul castraveților ca se-și reparaize pelită obrazului, dar convingendu-se, că nu dau lapte, au făcut din castraveții mulși sălată pentru bărbați. Cât!

Măierilele din Sibiiu, decând au aflat de însușirea înfruntesatoare de obraz a castraveților, mai nainte fi mulg, apoi pleacă cu ei la tîrg. Cât!

Așa-s femeile! Unde-i vorbe de a ajunge la frumsețe încearcă toate mijloacele. Cât!

Eu din parte-mi aș da femeilor sfatul să suplinească lipsa frumseții, nu prin lapte de castraveți, ori prin alte mijloace cosmetice, ci prin virtute și moralitate. Mișluc!

Scântei și cenușă din filosofia lui Dr. Amnar.

BCU Cluj / Central University Library Cluj

Sfântul Chrysostomus sigur n'ar fi combătut cămă-
tăria, dacă pe timpul său ar fi existat atâtea bănci câte
azi, ci ar fi zis simplu: Pe nimica numai moartea vine!

* * *

Eu — a zis odinioară un călugăr — când mă uit
în oglindă, văd pe Christos, și mă închin — mie!

* * *

Sănătatea atacată de boală e un proces, în care
medicii fac pe avocatul. Și unde medicii fac pe ad-

vocatul, procesul e scurt, pentru-că ultima și singura instanța e moartea!

* * *

Fetele, cari cu bastoane umblă în preumblare, și-au pierdut speranța la alt sprijin în bătrânețele lor!

* * *

Rămâi în țeara ta, și dacă Dumnezeu, rogându-te lui, nu-ți dă pâinea de toate zilele, mănâncă covrigi!

* * *

Cele mai mari nenorociri cad asupra țărilor, în cari cei-ce le guvernează n'au urechi pentru plângerile popoarelor!

* * *

Obrăznicia nu-i podoaba celor tineri; pe cei bătrâni îi diformează cu desăvîrșire!

BCU Cluj / Central University Library Cluj

* * *

Celui-ce nu cunoaște însușirile săpunului, toate-i sunt curate!

* * *

Adevăratul politic național-român stă pe o tribună mai înaltă decât cea din Arad!

* * *

Țiganul urmărit, când fuge mâncând pământ, nu fuge de frică; el atunci caută după unul mai tare decât cel-ce urmărindul vrea să-l prindă!

* * *

Caracterul indivizilor, cari azi sunt vechi, mâne noi tribuniști, nu se deosebesc în valoarea sa de o ceapă, de pe care, dacă desfaci o coajă dai de alta!

Plăcere secretă.

Nevasta : Eu aş voi să ştiu Nicolae, ce plăcere poţi tu avea să te îmbeţi ca un porc?!

Nicolae : Asta nu ţi-o spun!

Nevasta : Pentru ce?

Nicolae : Mă tem să nu te faci scroafă!

Pelikan's Schullergarten

în Oena Sibiului (Vizakna)

Restaurant de primul rang

Sesonul

dela 15 Mai până la 15 Septemvre

**Bucătărie escelentă, vinuri albe curate de
Transilvania, și roșii de Meneș.**

Prețuri moderate.

Servițiu strict solid.

Gosta calicului

D-lui C. în T.: Românul zice: „Fă bine și așteaptă rău!“ — Miserabilitatea oamenilor pe unul și același calapod lucră. — I-ai făcut bine, și el te-a denunțat. Dă! dracului! — Porcul, care sub stejar mănă ghinde, încă nu se uită sus de unde a căzut. Aruncă cu dispreț în el — eu cu porci nu stau de vorbă!

D-lui M. în O.: Prost e tata care nu-și cunoaște copilul său! — Eu nu dispun de atâta minte, ca să-i pot da și lui. — Nu-i pentru publicitate!

D-lui Acționar în R.: Țiganul, întrebat odinioară, ce ai mâncat ieri dimineața? a răspuns „fasole!“, dar de prânz? . . . „fasole!“ . . . și de cină? . . . „da fasole fireai al dracului, ce me mai întrebi!“ — Nu mă pot ocupa mereu de Concordia.

D-lui Crăsnic: Adevăratul preot eugetă mereu la bunăstarea parochienilor sei, și numai în urmă la a sa. Al dumniavoastră a întors foaia.

Comunică-mi fapte concrete.

D-lui Nemo: Scrierile umoristice și sătirice nu se măsură cu meștrul. Scurteța e sufletul glumei, balega sufletul agronomii. — Nu-i de mine.